

ஒப்பாரிப் பாடல்களில் நம்பிக்கைகள்

அ. கீதா ^{அ, *}, இரா. மனோகரன் ^அ

^அ தமிழ்த்துறை, பெரியார் அரசு கலைக்கல்லூரி, கடலூர்-636701, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

Beliefs and Faiths in Lamentation Songs

A. Geetha ^{a, *}, R. Manogarane ^a

^a Department of Tamil, Periyar Government Arts College, Cuddalore-636701, Tamil Nadu, India.

* Corresponding Author:
geethab541984@gmail.com

Received: 28-02-2021
Revised: 08-10-2021
Accepted: 21-10-2021
Published: 08-02-2022

ABSTRACT

Folklore is a particular peoples's culture characterized by beliefs. Faith and beliefs are something that are far beyond the sense of human beings. Faiths and beliefs are created by the people in the society and they are protected by the own people in the society. Lamentation songs are sung in memory of the deceased people. Topics like different kinds of lamentation songs, the status of today's generation not having interest to sing lamentation songs sung in villupuram district, vanur taluk, karattai villege, different types of lamentation songs and their beliefs are described. Beliefs in morality, fate horoscope, astrology, omen and zodiac sing rather they give silent prayers and tribute to the deseased people. Few women take it as a profession to sing lamentation songs.

Keywords: Lamentation, Beliefs, Morality, Fate, Astrology, Horoscope, Omen, Zodiac, Crying of Comparisons, Daily Wages.

முன்னுரை

நாட்டுப்புறவியல் என்பது நம்பிக்கைகள், பழக்கவழக்கங்கள் ஆகியவற்றை பாதுகாக்கப்படும் ஒரு குறிப்பிட்ட மக்களின் பண்பாடாகும் (Sakthivel, 2007). மக்களின் அறிவு, நம்பிக்கை, கலை, ஒழுக்கம், சட்டம், வழக்கம் முதலியவைதாம் பண்பாடாக மலர்கின்றன என்கிறார் மானிடவியல் பேரறிஞர் டெய்லர் (Taylor) அவர்கள். நம்பிக்கைகளும் பழக்கவழக்கங்களும் பண்பாட்டு வளர்ச்சியின் படிக்கற்கள் எனலாம். அறிவு நிலைக்கு அப்பாற்பட்ட எண்ணங்களையே நம்பிக்கைகள் என்பர். நம்பிக்கைகள் மக்களால் உருவாக்கப்பட்டு அம்மக்கள் சமுதாயத்தால் பாதுகாக்கப்படுகின்றன. விழுப்புரம் மாவட்டம், வானூர் வட்டம், காரட்டை கிராமத்தில் கள ஆய்வின் மூலம் சேகரிக்கப்பட்ட ஒப்பாரிப்பாடல்களில் காணப்படும் நம்பிக்கைகள் குறித்து இக்கட்டுரை ஆராய்ந்து கூறுகின்றது.

ஒப்பாரி

இறந்தவர்களை நினைத்து அவர்கள் மீது பாடப்படும் பாடல்களே ஒப்பாரி என்பர். இறந்தவர்களின் இழப்பை எண்ணி இறந்தவர்களையும் தம்மையும் ஒப்பிட்டுப் பாடுவதும் ஒப்பாரியாகும். தாலாட்டும் ஒப்பாரியும் பெண்குலத்தின் படைப்பாகும். ஒப்பாரியை ஒப்பு + ஆரி எனப் பிரித்து ஒப்புச்சொல்லி அழுதல் (Crying of comparisons) எனச் சென்னைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ் அகராதி விளக்கம் தருகிறது. (சென்னைப் பல்கலைக்கழக தமிழ் அகராதி). இறந்தவர்களை எண்ணி பெண்கள் பாடும் ஒருவகை இசைப்பாடலே ஒப்பாரி என்கிறார் மு. அண்ணாமலை தமிழில் ஒப்பாரியைப் பிலாக்கணம், பிணக்கானம், கையறுநிலை, புலம்பல், இரங்கற்பா, சாவுப்பாட்டு, இழவுப்பாட்டு,

அழகைப்பாட்டு எனப் பல்வகையாகக் கூறுவர் (Annamalai, 1984). இன்று ஒப்பாரிப்பாடுதல் ஒரு தொழிலாகவே மாறிவிட்டது. இதைக் “கூலிக்கு மாறடித்தல்” (Daily Weges) என்ற நாட்டுப்புற வழக்காறு உறுதிபடுத்தும் (Sakthivel, 2007).

ஒப்பாரிப் பாடல்களை அவற்றின் உள்ளடக்கத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு குழந்தைக்கு ஒப்பாரி, கணவனுக்கு ஒப்பாரி, தாய், தந்தை, மாமனார், அண்ணன், தம்பி போன்றோருக்கு ஒப்பாரி பாடுதல் என்ற வகையில் வகைப்படுத்தலாம். ‘தலைச்சன் பிள்ளை பெத்தவளுக்கு தாலாட்டும் புருஷனை இழந்தவளுக்கு ஒப்பாரியும் தானாகவே வரும்’ என்ற பழமொழி இக்கருத்துக்கு அரணாக விளங்குகிறது. இறந்தவர்களின் ஆவி ஒப்பாரிகளால் சாந்தியடைவதாகவும் ஒப்பாரி பாடாவிட்டால் ஆவிகள் துன்புறும் என்றும் இவ்வுலகம் விட்டு மறுவுலகம் செல்ல ஒப்பாரிகள் இறக்கைகளாக உதவுகின்றன என்றும், ஆவிகள் மூலம் தீங்குவராமல் காக்கலாம் என்றும் மக்கள் நம்புகின்றனர் (Sakthivel, 2007).

ஒப்பாரிப் பாட்டைப் பாட முன்வராமை

நாட்டுப்புற பாடல்களில் தாலாட்டுப் பாடல்களைப் பாடுவதில் ஆர்வம் காட்டினாலும் ஒப்பாரிப்பாடல்களைப் பாடப் பெண்கள் மிகவும் தயங்குகின்றனர். ஏனெனில் ஒப்பாரிப்பாடல் இறப்புச்சடங்கின் ஒரு பகுதியாகக் கருதப்படுவதே ஆகும். இறப்பை ஒட்டிய துயரச் சூழலில் பாடப்படும் இப்பாடல்களைச் சாதாரண நேரங்களில் பாடச்சொல்கிற போது பெண்கள் தயங்குகின்றனர். ஒப்பாரிப் பாடலைப் பாடமறுக்கின்றனர். இறப்பு இல்லாத காலங்களில் பாடக்கூடாது என்றும் அப்படி பாடினால் உண்மையிலேயே இறப்பு நேர்ந்துவிடும் என்றும் பெண்கள் நம்புகின்றனர். அதனால் பெண்கள் ஒப்பாரியைப் பிறவேளைகளில் பாட முன்வருவதில்லை.

நம்பிக்கைகளின் வகைகள்

நாட்டுப்புற மக்களிடையே எண்ணற்ற நம்பிக்கைகள் நிலவுகின்றன. கார்ட்டை கிராமத்தில் கள ஆய்வில் சேகரிக்கப்பட்ட ஒப்பாரிப் பாடல்களில் காணப்படும் சில நம்பிக்கைகள் குறித்து மட்டும் காண்போம். இறப்புச் சடங்கில் நேரடியாகச் சேகரிக்கப்பட்டவையல்ல. மற்ற நேரங்களில் வீட்டில் உள்ள மகளிரிடம் பாடும்படி கேட்டு எழுதி சேகரிக்கப்பட்டவையாகும். இவற்றில் காணப்படும் நம்பிக்கைகளை பின்வருமாறு வகைப்படுத்தலாம்.

1. அறம் பற்றிய நம்பிக்கை
2. தலை எழுத்து மற்றும் சோதிடம் பற்றிய நம்பிக்கை
3. பஞ்சாங்கம் பற்றிய நம்பிக்கை
4. சகுனங்கள் பற்றிய நம்பிக்கை
5. இராசி பற்றிய நம்பிக்கை

1. அறம் பற்றிய நம்பிக்கை

நல்வினை செய்தோருக்குத்தான் நல்ல சாவு கிட்டும் என்றும், குழந்தை நிலைப்பதற்கு நல்வினை செய்திருக்க வேண்டும் என்றும் நாட்டுப்புற மக்கள் நம்புகின்றனர். தீவினை செய்தவர்கள் சந்ததி சிறப்பற்றுப் போகும் என்றும் மழலைச் செல்வம் கிட்டாது என்றும் நம்புகின்றனர். பெற்றவர்கள் இறந்துவிட்டால் அவர்களுக்கு கொள்ளி வைக்க ஆண்பிள்ளை பிறந்திருக்கும் என்றும், பாவம் செய்தவர்களுக்கு கொள்ளி வைக்க ஆண்பிள்ளை பிறக்காது என்றும் மக்கள் நம்புகின்றனர். இதனை,

“பொன்னி பெரப்பங்கூட

புடிச்சி வரும் வாய்க்கரிசி

புண்ணியத்தைப் பண்ணியிருந்தா - ஒரு

புள்ளை இருக்கும் கொள்ளி வைக்க
 தங்க பெர்ப்பங்கூட
 தனிச்சி வரும் வாய்க்கரிசி
 தருமத்தைப் பண்ணியிருந்தா - ஒரு
 தம்பி இருப்பான் கொல்லி வைக்க”
 என்னும் ஒப்பாரிப்பாடல் உணர்த்துகின்றது.

2. தலையெழுத்து மற்றும் சோதிடம் பற்றிய நம்பிக்கை

சோதிடம் பார்க்கும் பழக்கம் நாட்டுப் புறங்களிலும் நகர்ப்புறங்களிலும் இன்றும் உள்ளது. பிறந்த நேரத்தை வைத்து அதன் வருங்காலத்தைச் சொல்லுவார்கள். திருமணம் செய்யும் ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் சாதகப் பொருத்தம் பார்ப்பதுண்டு. மக்கள் தங்களுக்கு ஏற்படும் நன்மை தீமைகளுக்கெல்லாம் தாங்கள் பிறக்கும் பொழுதே தங்கள் தலையில் பிரம்மன் எழுதி வைத்திருப்பதுதான் காரணமென்று நம்புகின்றனர். ஒரு முறை எழுதிய எழுத்தை மறுபடியும் அழித்து எழுதப்போவதில்லை. இங்கு கணவனை இழந்த மனைவி பாடுவதாக அமைந்த இப்பாடலில் திருமணத்திற்கு சாதகம் பார்த்த பொழுது அந்த சாதகத்தில் கூட என் தலையெழுத்து எழுதி வைக்கப்படவில்லை போலும் என்று பாடி அழுவதாக அமைந்துள்ளது. சாதகம் பார்த்து திருமணம் செய்தும் என் கணவர் நீண்ட நாட்கள் உயிர்வாழவில்லையே என்று கூறி மனைவி அழுவதிலிருந்து சோதிடத்திலும் தலையெழுத்தை நம்புவதிலும் மக்கள் ஆர்வம் காட்டினர் என்பதை அறிய முடிகின்றது. இதனை,

“சதுர மனப்போட்டு
 சாதகம் பார்த்தாங்கனா - என்
 சதுரி தலை எழுத்து - அந்த
 சாதகத்துல சொல்லலையே
 குறுக்க மனப்போட்டு
 குறிப்பெடத்து பாத்தாங்கனா - என்
 கொடிய தலையெழுத்து - அந்த
 குறிப்புளயும் சொல்லலையே”

என்னும் ஒப்பாரிப் பாடலால் அறியலாம். வாழ்க்கையில் ஏற்படும் துன்பங்களையும் துயரங்களையும் தாங்கிக் கொண்டு தங்கள் தலையெழுத்தே காரணம் என்றும் விதியே காரணம் என்றும் அமைதியாகச் செல்லும் போக்கே இந்நம்பிக்கைக்கு காரணமாகும்.

3. பஞ்சாங்கம் பற்றிய நம்பிக்கை

பஞ்சாங்கம் பார்த்து அதன் பலன்களை நம்பும் வழக்கம் மக்களிடம் நிலவுவதை அறியமுடிகின்றது. பஞ்சாங்கம் பார்த்து பொருத்தம் பார்த்து திருமணம் செய்து வைத்தால் அவர்கள் நீண்டகாலம் நல்லபடியாக வாழ்வார்கள் என்ற நம்பிக்கை மக்களிடம் உண்டு. இங்கு கணவனை இழந்த மனைவி பஞ்சாங்கத்தில் கூட என் தலையெழுத்து சரியாக எழுதப்படவில்லையே என்றுகூறி அழுகின்றாள். இதனை,

“பதக்கு வரவளந்து
 பஞ்சாங்கம் பாத்தாங்கனா

பாவி தலை எழுத்து - அந்த
பஞ்சாங்கத்தில் சொல்லலையே”
என்னும் ஒப்பாரிப் பாடல் உணர்த்துகின்றது.

4.சகுனங்கள் பற்றிய நம்பிக்கை: (Beliefs in omen)

தொல்காப்பியத்தில் “நாளும் புள்ளும் பிறவற்றினிமித்தமும்” எனக் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. புள் எனக் குறிப்பிட்டது முன்னர் பறவையையும் பிற்காலத்தே சகுனங்களைப் பற்றியும் குறிப்பனவாக அமைந்துள்ளதை வாய்ப்புள், பறவாப்புள் எனக் குறிப்பிடுவதில் இருந்து அறிந்துகொள்ளலாம் (Datchinamoorthy, 2005).

சகுனம் பார்க்கும் நம்பிக்கை உலகெங்கிலும் காணப்படுகின்றது. பண்டைத் தமிழர் இதனைப் புள், நிமித்தம் ஆகிய சொற்களால் குறிப்பிட்டுள்ளனர். நிமித்தம் என்பது வாழ்வில் நிகழ்விருக்கும் நன்மை தீமைகளைச் சில குறியீடுகளின் வாயிலாக உணர்த்துவதாகும். நிமித்தங்கள் அனைத்தும் நம்பிக்கையின்பாற்பட்டன. ஒரு செயலைத் தொடங்கும் போது நல்ல சகுனம் தோன்றினால் அச்செயல் நன்மையாக முடியும் என்றும் நம்புகின்றனர்.

இங்கு தாயை இழந்த மகள் அழுது புலம்பும் இப்பாடலில் அவளது தாய் வீட்டின் பெருமைகளும் அவளை வழிப்பயணம் அனுப்பும் பொழுது சகுனம் பார்த்து அனுப்பியுள்ளனர் என்பதும் தெரிகின்றது. வழியில் தீயச் சகுனம் தோன்றினால் மீண்டும் வீட்டிற்குள் வந்து தண்ணீர் குடித்துவிட்டு சென்றால் நல்லது என்று மக்கள் நம்பினர். இதனை,

“வடக்கத்தி தேசத்துல
வறக்கும் பொரிக்கடல
வாங்கி விக்கும் செங்கரும்பு - எனக்கு
வாங்கி மடியில் கட்டி
வழிப்பயணம் கூட்டுவாங்க
வழியிலயும் கட்டுச்சினா
வந்துபோங்க இன்னுவாங்க
தெற்கத்தி தேசத்துல
தீக்கும் பொரிக்கடல
திரிஞ்சி விக்கும் செங்கரும்பு - எனக்கு
தேடி மடியில் கட்டி
தெருப்பயணம் கூட்டுவாங்க
தெருவுலயும் கட்டுச்சினா
திரும்பி வாயேன் இன்னுவாங்க”

என்னும் ஒப்பாரிப் பாடலால் அறியலாம். தாயை இழந்த மகள் தன்னை இதுபோல் இனி அன்பாக கவனித்துக்கொள்ள யாரும் இல்லையே என்றாகுறி புலம்பி அழுவதாக இப்பாடல் அமைந்துள்ளது.

5. இராசி பற்றிய நம்பிக்கை

தமிழ் நாட்டில் எல்லாக் காரியங்களுக்கும் கைராசி பார்த்தல் உண்டு. இங்கு கணவனை இழந்த

மனைவி தன் கணவனின் பெருமைகளைக்கூறி அழுகின்றாள். தன் கணவர் கைராசிக்காரர் என்றும் அவர் பயிர் தொழில் செய்வதற்கு சென்றால் அவருடைய கைகளால் தொடங்கி வைத்தால் பயிர்கள் செழுமையாக வளரும் என்றும் பாடுகின்றாள். இதனை,

“பச்ச கொட புடிச்சி
பயிரு பாக்க போனயினா
பயிருங் கருப்பாகும் - நீ
பாத்த இடம் தோப்பாகும்
நீல கொட புடிச்சி
நெலம் பாக்க போனயினா
நெலமும் கருப்பாகும் - நீ
நின்ன இடம் தோப்பாகும்”

என்னும் ஒப்பாரிப்பாடலால் அறியலாம். இதிலிருந்து கைராசி பார்ப்பதில் மக்கள் அதிக நம்பிக்கை வைத்துள்ளதை அறியமுடிகின்றது.

கைராசியில் நம்பிக்கை கொண்ட ஒருத்தி தாலி பண்ணிய ஆசாரி, திருமணச் சேலை நெய்த சேணியன், பஞ்சாங்கம் பார்த்த பார்ப்பான் முதலானவர்கள் கைராசி இல்லாதவர்கள் என்று கணவனை இழந்த பெண்ணொருத்தி ஒப்பாரிப்பாட்டு ஒன்று பாடுகின்றாள்.

“தாலிக்கு அரும்பெடுத்த
தட்டானும் கண் குருடோ?
சேலைக்கு நூலெடுத்த
சேணியனும் கண் குருடோ?
பஞ்சாங்கம் பார்க்க வந்த
பார்ப்பானும் கண் குருடோ?
எழுதினவன்தான் குருடோ?
எழுத்தாணி கூர் இல்லையோ?”

என்னும் பாடலால் அறியலாம்.

முடிவுரை

காரட்டை கிராமத்தில் (Karattai Villegge) சேகரிக்கப்பட்ட ஒப்பாரிப்பாடலின் மூலமாக அறம், தலையெழுத்து, சோதிடம், சகுனம், பஞ்சாங்கம், இராசி முதலான நம்பிக்கைகள் மக்களிடம் நிலவிவருவதை அறிந்துகொள்ள முடிகின்றது. தற்காலத்தில் பெண்கள் ஒப்பாரிப்பாடல்கள் பாடுவதற்கு தயங்குகின்றனர். பெரும்பான்மையாக இன்றைய தலைமுறைப் பெண்கள் மாரடித்து ஒப்பாரி பாடி அழுவதை விடுத்து ‘மௌன அஞ்சலியே’ (Silents Tribute) செலுத்துகின்றனர். இன்றைய காலகட்டத்தில் ஒப்பாரிப் பாடுதல் ஒரு தொழிலாகவே மாறிவிட்டது. இதைக் “கூலிக்கு மாரடித்தல்” (Daily Weges) என்று கூறுகின்றனர். இப்படி ஆள் வைத்தாகிலும் ஒப்பாரி பாடுவதற்கு காரணம் இப்பாடல்களால் இறந்தவர்களின் ஆவி சாந்தியடையும் என்னும் நம்பிக்கை மக்களிடம் காணப்படுவதே காரணமாகும்.

References

Annamalai, M., (1984) Namathu panbattil Naattuppura Ilakkiyam, Maruthamalayan Pathippagam, Chennai, India.

Datchinamoorthy, A., (2005) – Thamizhar nakarigamum panpaadum, Yaazhl Veliyedu, Chennai, India.

Sakthivel, S., (2007) Nattupura iyal aaivu, Manivaasagar Pathippagam, Chennai, India.

Acknowledgement: The Author's Acknowledges Essayist Songs gatherd from Mrs. A. Kannaki, Age-60, Karattai Village, vanur T.K., Villupuram, India

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Authors have no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Author (s) 2022. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License